Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
LOSSE NUMMERS 20 CT. VOOR ABONNE'S 15 CENT
Nº 13
26 MAART 1955

HIER SPREEKT DONALD DUCK

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Verleden Maandag was het eigenlijk een bijzondere dag. Nee, er was niemand jarig en er was ook geen grote kermis of zo iets. Er gebeurde helemaal niets opwindends en alle mensen zagen er precies zo uit als op alle andere dagen. En toch leek het wel, of iedereen 'n beetje blijer en vrolijker keek dan de dag tevoren. Ik liep toevallig door Amsterdam en ergens langs de beroemde grachten, waarlangs rijen en rijen bomen staan, stonk ik even stil: tussen de kale takken had ik een kleurtje ontdekt. Groen! Ja, dat was het eerste jonge groen, dat ik dit jaar zag. En juist op die bijzondere Maandag — ik werd er helemaal stil van. Want ik wist wel, dat het 21 Maart was, dat stond op de kalender. Maar het was zo leuk, dat ik op de eerste lentedag zelf kon zien, dat die kalender niet gejokt had!

Ieder jaar opnieuw is het weer heerlijk om de lente te begroeten. Natuurlijk, ieder seizoen is ons welkom, maar juist na de winter, die vaak koud en nat en guur is, genieten we het meest van het eerste lentezonnetje. En het lijkt wel, of we allemaal opeens heel hard aan het werk willen gaan. Alle moeders beginnen rond te kijken in hun huis en dan zeggen ze: „Hè, die kast moet ik nodig eens leeghalen en opruimen!" En dan begint het lieve leven: schoonmaak! Wat vond ik het heerlijk, vroeger, als moeder ging schoonmaken! Iedere keer kwamen er weer heel wat vergeten schatten tevoorschijn en wij vochten er om, wie moeder moeht helpen. En onze hulp werd best gewaardeerd, want schoonmaaktijd is een drukke tijd. Help moeder maar goed. Wat zal zij het leuk vinden, als zij kan zeggen: „Ja, Jan, Marietje en ik hebben samen het hele huis schoongemaakt!" En ik wed, dat jullie zelf er even trots op zullen zijn als moeder!

DONALD

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

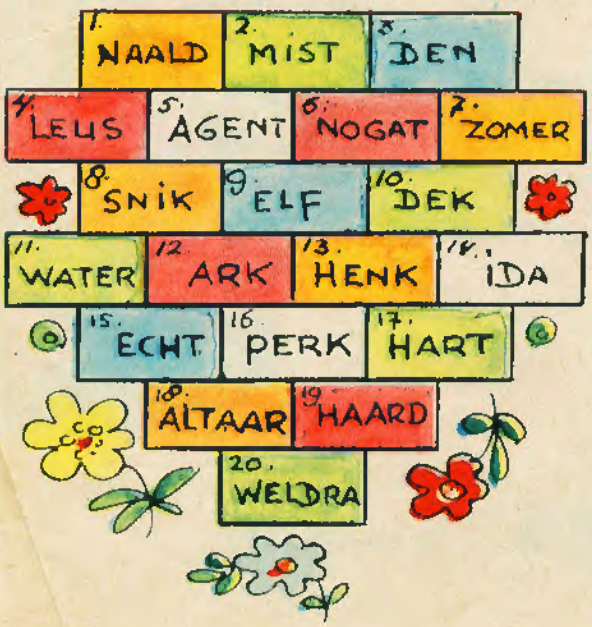

OOM DONALDS *BRIEVENBUS*

Alle kinderen, die een brief aan mij schrijven, krijgen antwoord terug. Ook al duurt het soms een klein beetje lang, toch schrijf ik steeds, hoor! Maar er zijn wel eens teveel brieven om meteen te beantwoorden! Mijn adres is: „Donald Duck", Postbus 792, A'dam. Links bovenaan op de enveloppe moet staan „Oom Donalds Brievenbus". Tot schrijfs, allemaal!

JOKE DE RIDDER, DEN HAAG. Nee, als je mij schrijft, dan krijg je niet altijd antwoord in het blad! Vaak schrijf ik de vrienden en vriendinnen ook rechtstreeks terug. Snap je, Joke?

TONNY LAMBREGTS, LEUR. Wat stuur jij me een verdrietig bericht, zeg! Dat je weer terug moet naar de dokter voor je zieke been. Ik hoop, dat het heel gauw weer helemaal beter zal zijn!

ANNEKE KLEIN TIJSSINK, EPE. En.... hoe gaat het met „De vrolijke toneelspelers"? Alles nog goed in orde en leert iedereen zijn rol wel uit het hoofd? veel succes, toneelspelertjes!

NEL KUYT, DEN HAAG. Heeft je poesje Miza nog nieuwe kunstjes geleerd, Nel? Of kan hij alleen nog maar tegen de deurknop springen en de deur openmaken? Nuu, dat vind ik toch al knap, hoor!

ELLIE VERHAGEN, CULEMBORG. Ben jij zo handig, dat je van allerlei cadeautjes zelf kunt maken, zeg? Of hebben jullie soms handenarbeid op school? Want een bloemenrekje maken valt toch niet mee!

L. EERENS, NAARDEN. Ja, jullie zullen wel gelachen hebben, toen je kleine zusje Joke aan je neef leerde, hoe hij moest breien. Neeflief kon er zeker niets van, hè?

ALBERT WESTRA, ZWOLLE. Dus jij hebt een trein gekregen voor je verjaardag? Jongen, jongen, ik zou haast jaloers op je worden! Want zo groot als ik ben, speel ik toch graag met een trein, hoor!

In de woorden, welke in de hokjes van 1 tot en mel 20 staan, staat een heel bekend spreekwoord verborgen. In ieder woord vind je twee of drie letters, die je voor dit spreekwoord nodig hebt. De woorden in de hokjes en de letters, die je gebruiken moet, staan al in de juiste volgorde, zodat het er nu alleen nog maar om gaat de juiste letters uit elk woord te kiezen. De twee letters, die het eerste woord van het spreekwoord vormen, vind je in „naald". Ga nu zelf maar verder. Het gehele spreekwoord bestaat uit twaalf woorden, die gezamenlijk 48 letters hebben. Welk spreekwoord is het? Oplossingen op 'n briefkaart vóór 31 Maart aan „Donald Duck", Postbus 792, A'dam. Links bovenaan op de adreszijde moet staan „Prijsvraag nummer 13".

Eerste prijs: Een prima fototoestel, Kodak Jes 20 Brownie. Model E, winkelwaarde f 28.-: Tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, merk Osmia, winkelwaarde f 16.50: Derde tot en met tiende prijs: een fraai vulpotlood.

DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD

Uitgave van „Margriet", weekblad voor Moeder en Kind. Adres: Huidekoperstraat 20, Amsterdam. Telefoon 36500. Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederland 15 cent per week of f 1.95 per kwartaal. Losse nummers 20 cent. Voor België 30 fr. per kwartaal. Adres voor België: De Geïllustreerde Pers N.V., Grote Steenweg 660, Berchem-Antwerpen. Betalingen per postmandaat of P.C.R. 86491. Voor Indonesië, Nieuw Guinea, de Nederlandse Antillen en Suriname f 1.95 per kwartaal; voor alle overige landen f 2.75 per kwartaal. *Copyright 1955 Walt Disney Productions. De Geïllustreerde Pers N.V.". — Alle rechten voorbehouden.*

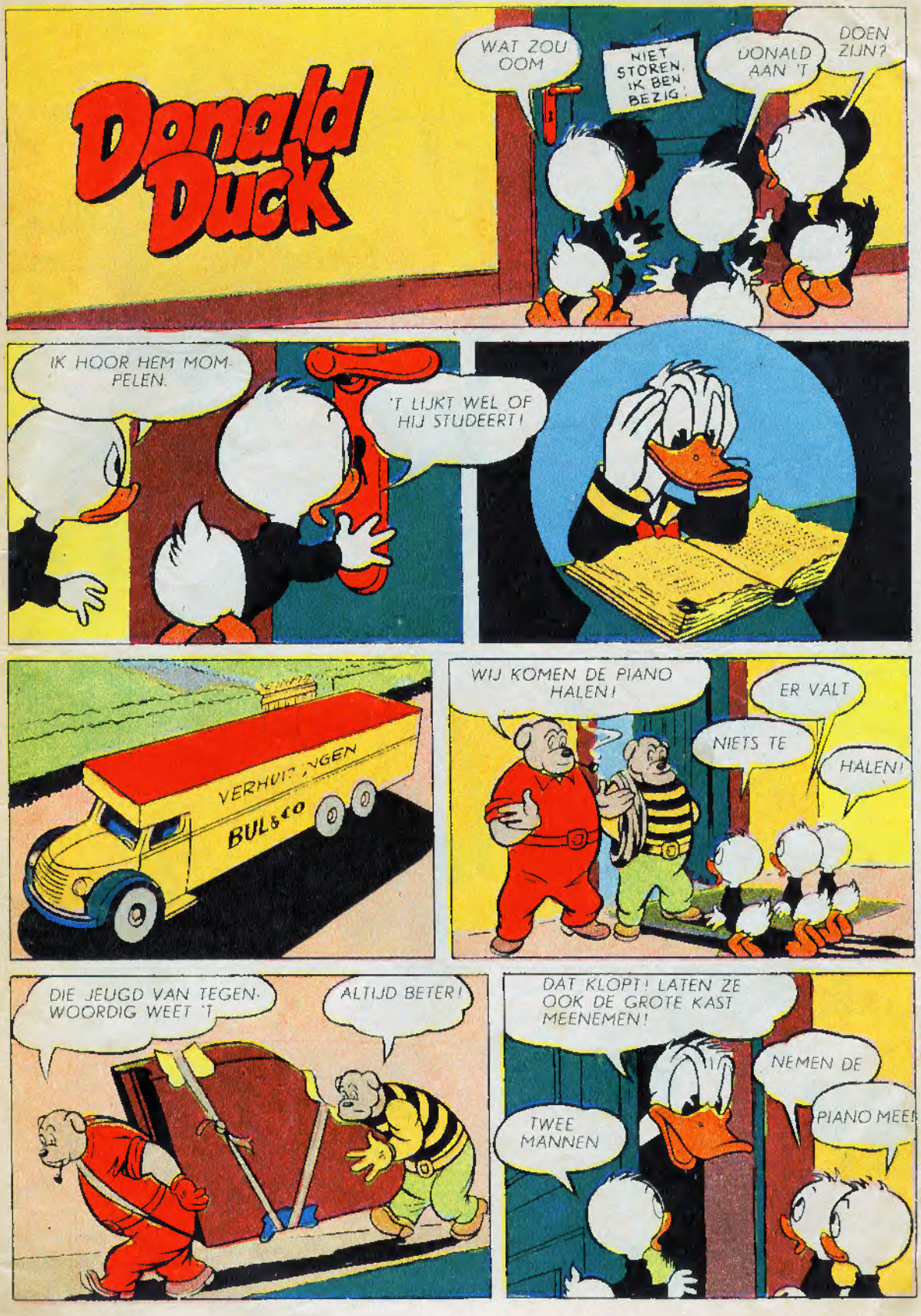
Donald Duck
WAT ZOU OOM
NIET STOREN, IK BEN BEZIG!
DONALD AAN 'T DOEN ZIJN?
IK HOOR HEM MOMPELEN.
'T LIJKT WEL OF HIJ STUDEERT!
VERHUIZINGEN
BULSCO
WIJ KOMEN DE PIANO HALEN!
ER VALT NIETS TE HALEN!
DIE JEUGD VAN TEGENWOORDIG WEET 'T ALTIJD BETER!
DAT KLOPT! LATEN ZE OOK DE GROTE KAST MEENEMEN!
TWEE MANNEN
NEMEN DE PIANO MEE!

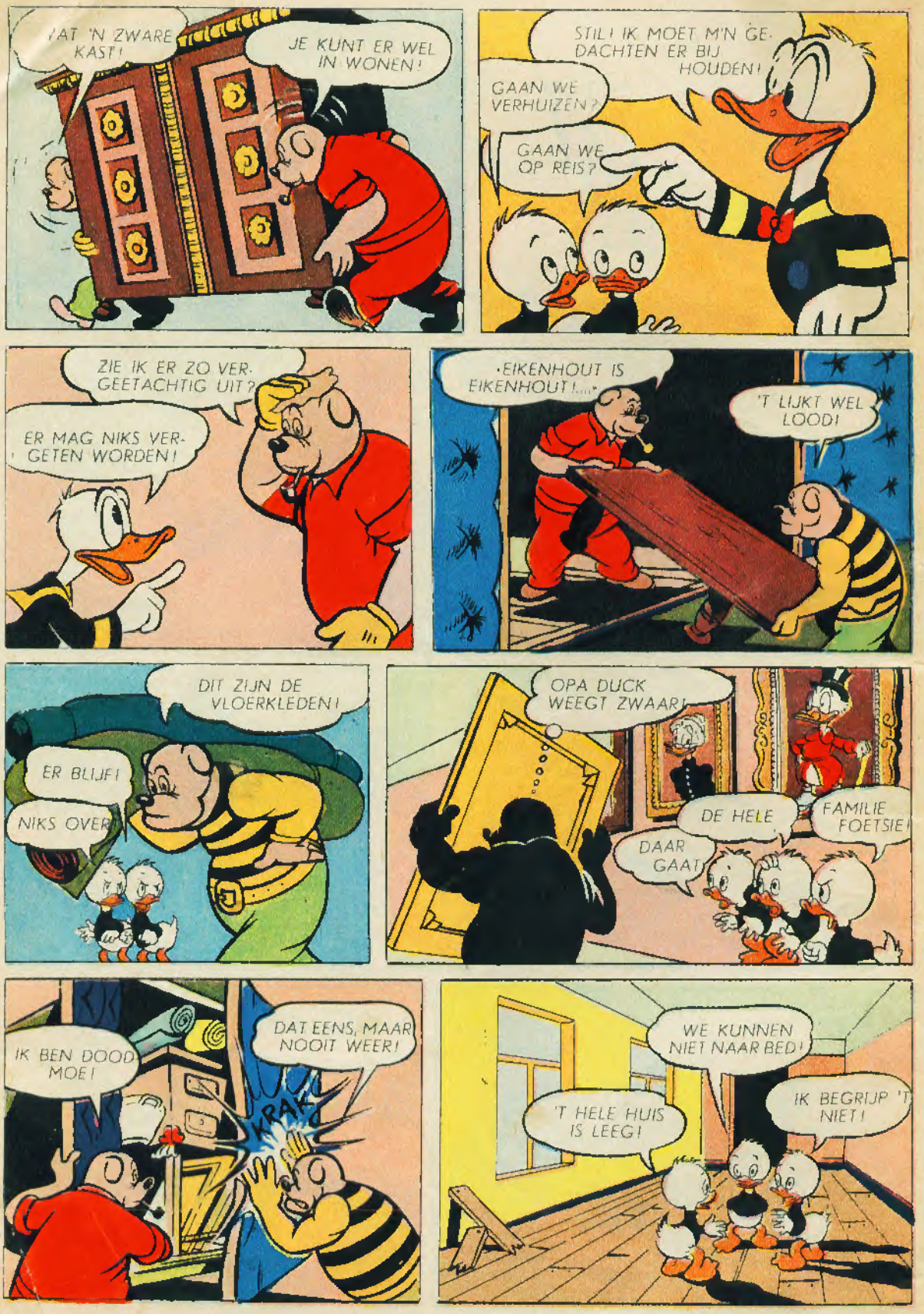
'AT 'N ZWARE KAST!
JE KUNT ER WEL IN WONEN!
STIL! IK MOET M'N GEDACHTEN ER BIJ HOUDEN!
GAAN WE VERHUIZEN?
GAAN WE OP REIS?
ZIE IK ER ZO VERGEETACHTIG UIT?
ER MAG NIKS VERGETEN WORDEN!
·EIKENHOUT IS EIKENHOUT!....·
'T LIJKT WEL LOOD!
DIT ZIJN DE VLOERKLEDEN!
ER BLIJFT NIKS OVER!
OPA DUCK WEEGT ZWAAR!
DE HELE FAMILIE FOETSIE!
DAAR GAAT!
IK BEN DOOD MOE!
DAT EENS, MAAR NOOIT WEER!
KRAK
WE KUNNEN NIET NAAR BED!
'T HELE HUIS IS LEEG!
IK BEGRIJP 'T NIET!

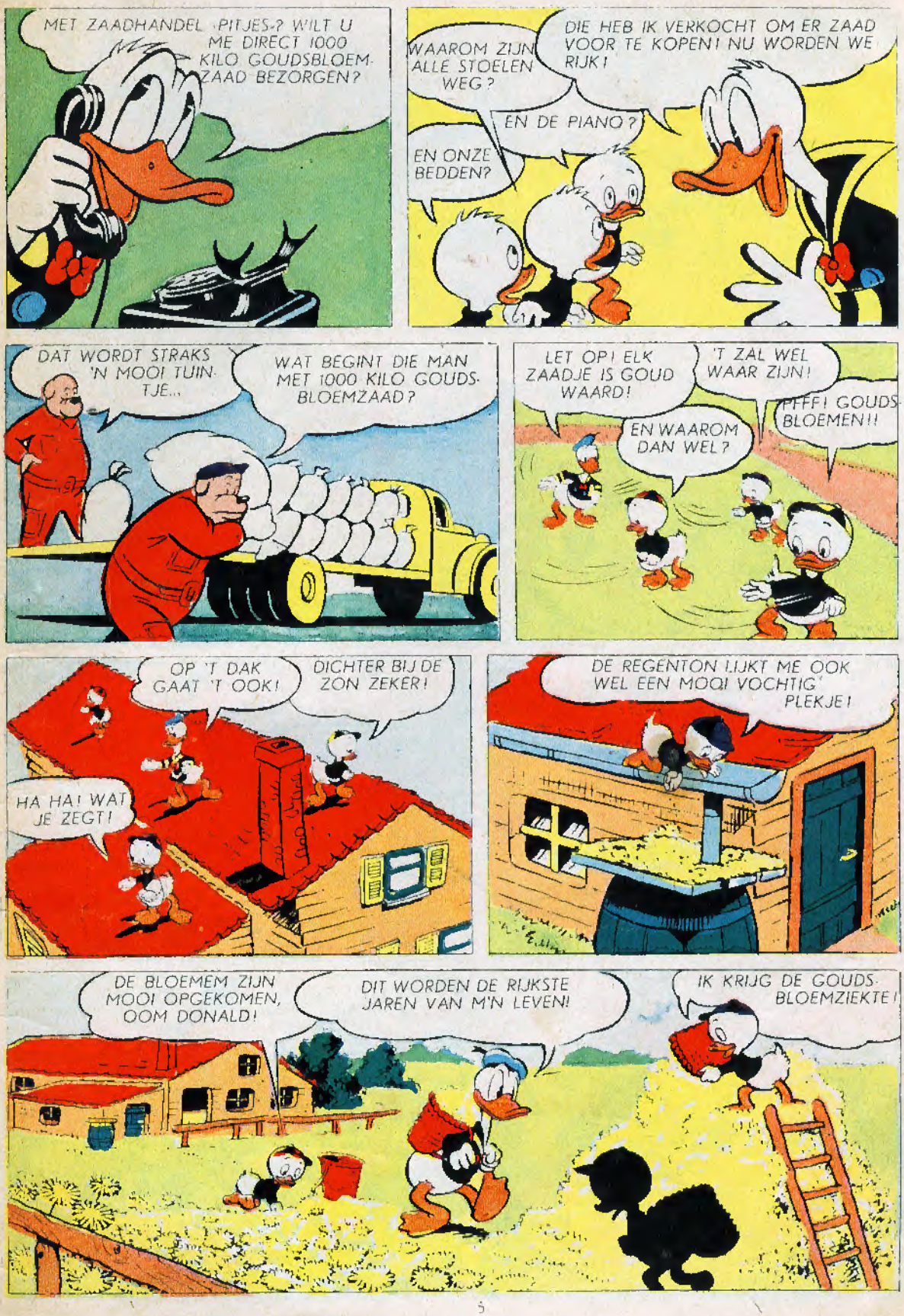
MET ZAADHANDEL PITJES-? WILT U ME DIRECT 1000 KILO GOUDSBLOEM-ZAAD BEZORGEN?
WAAROM ZIJN ALLE STOELEN WEG?
DIE HEB IK VERKOCHT OM ER ZAAD VOOR TE KOPEN! NU WORDEN WE RIJK!
EN DE PIANO?
EN ONZE BEDDEN?
DAT WORDT STRAKS 'N MOOI TUIN-TJE...
WAT BEGINT DIE MAN MET 1000 KILO GOUDS-BLOEMZAAD?
LET OP! ELK ZAADJE IS GOUD WAARD!
'T ZAL WEL WAAR ZIJN!
PFFF! GOUDS-BLOEMEN!!
EN WAAROM DAN WEL?
OP 'T DAK GAAT 'T OOK!
DICHTER BIJ DE ZON ZEKER!
HA HA! WAT JE ZEGT!
DE REGENTON LIJKT ME OOK WEL EEN MOOI VOCHTIG PLEKJE!
DE BLOEMEM ZIJN MOOI OPGEKOMEN, OOM DONALD!
DIT WORDEN DE RIJKSTE JAREN VAN M'N LEVEN!
IK KRIJG DE GOUDS-BLOEMZIEKTE!

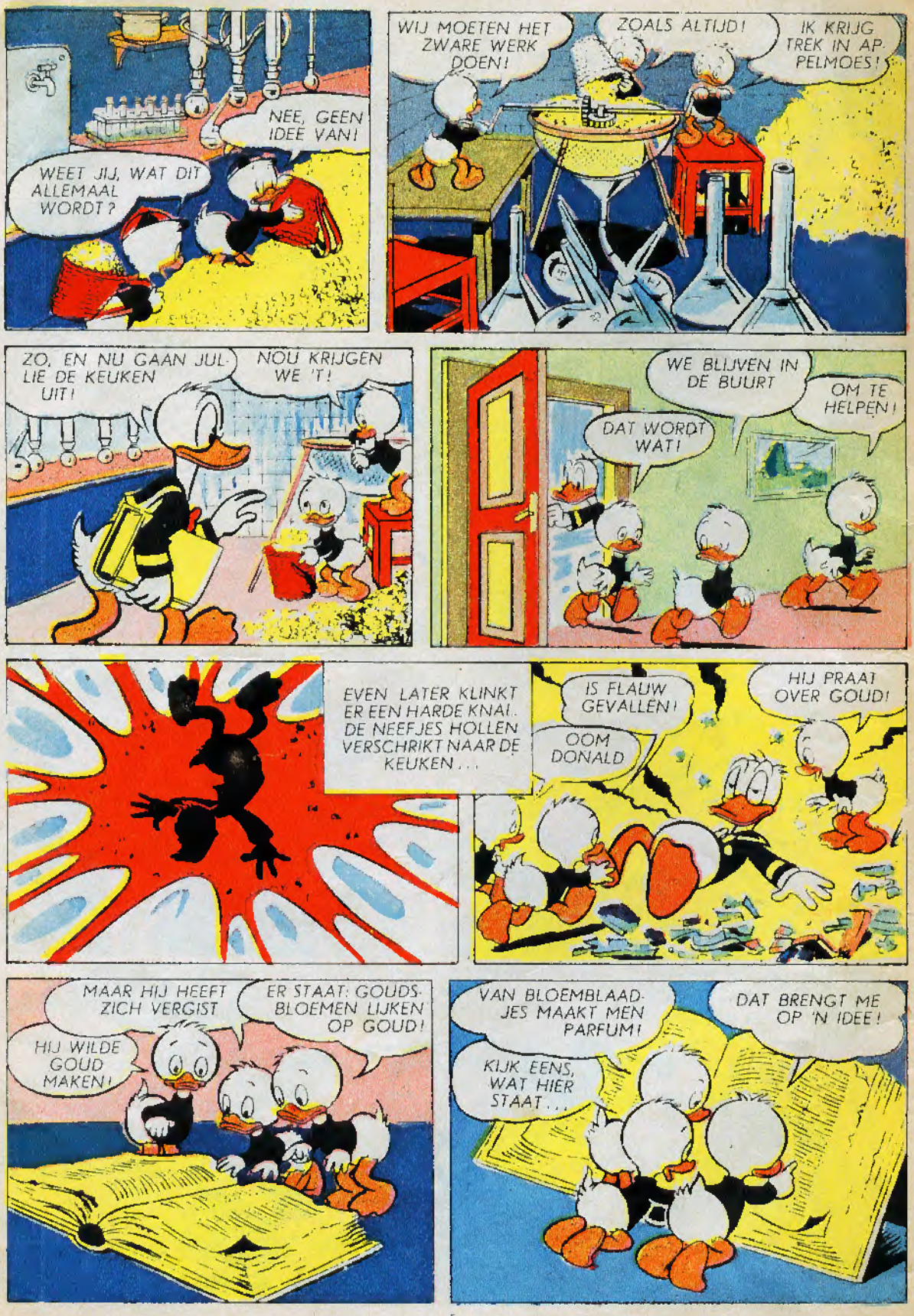
WEET JIJ, WAT DIT ALLEMAAL WORDT?
NEE, GEEN IDEE VAN!
WIJ MOETEN HET ZWARE WERK DOEN!
ZOALS ALTIJD!
IK KRIJG TREK IN APPELMOES!
ZO, EN NU GAAN JULLIE DE KEUKEN UIT!
NOU KRIJGEN WE 'T!
WE BLIJVEN IN DE BUURT
OM TE HELPEN!
DAT WORDT WAT!
EVEN LATER KLINKT ER EEN HARDE KNAL. DE NEEFJES HOLLEN VERSCHRIKT NAAR DE KEUKEN . . .
IS FLAUW GEVALLEN!
OOM DONALD
HIJ PRAAT OVER GOUD!
MAAR HIJ HEEFT ZICH VERGIST
ER STAAT: GOUDSBLOEMEN LIJKEN OP GOUD!
HIJ WILDE GOUD MAKEN!
VAN BLOEMBLAADJES MAAKT MEN PARFUM!
DAT BRENGT ME OP 'N IDEE!
KIJK EENS, WAT HIER STAAT . . .

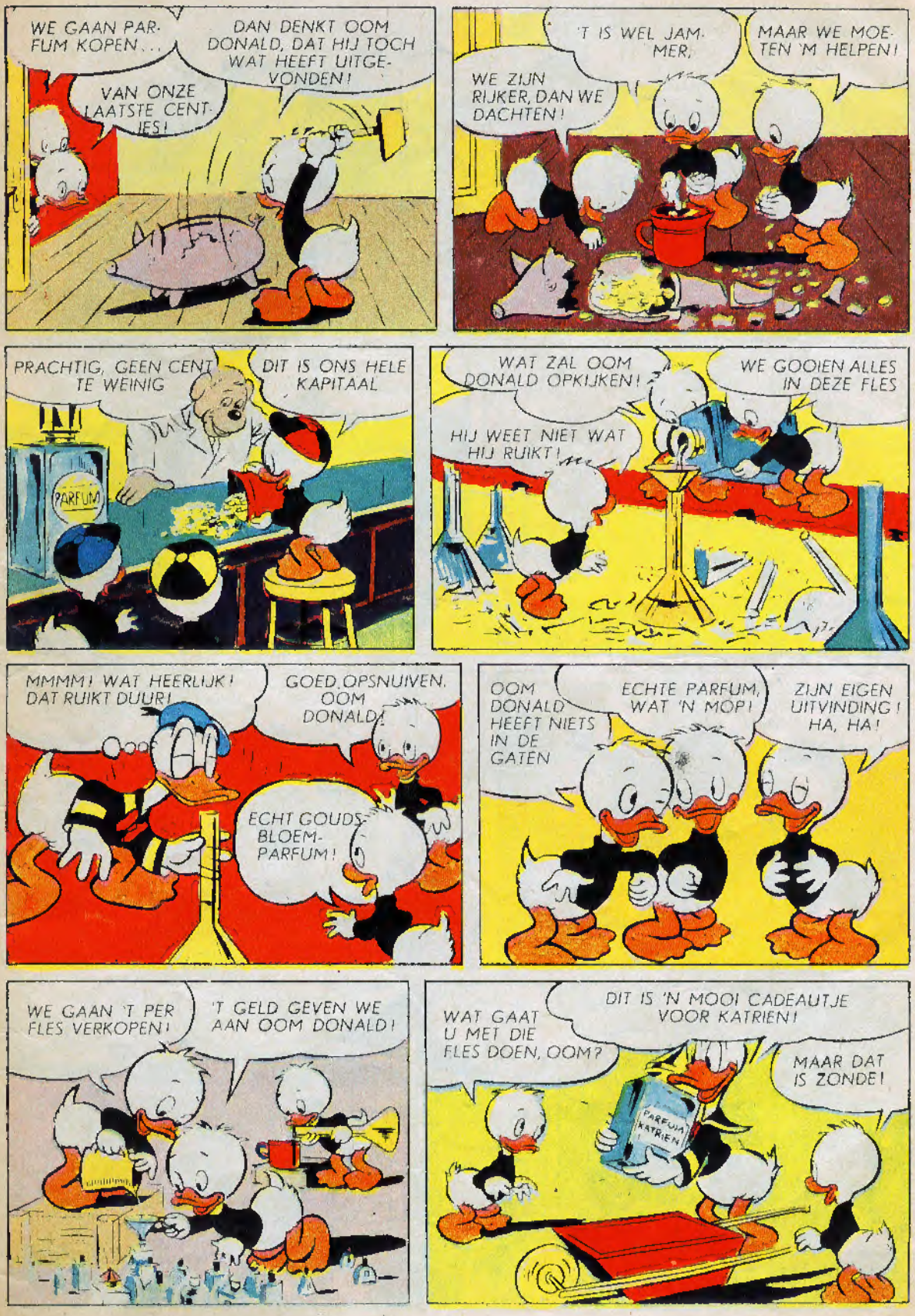
WE GAAN PARFUM KOPEN...
VAN ONZE LAATSTE CENTJES!
DAN DENKT OOM DONALD, DAT HIJ TOCH WAT HEEFT UITGEVONDEN!
'T IS WEL JAMMER,
WE ZIJN RIJKER, DAN WE DACHTEN!
MAAR WE MOETEN 'M HELPEN!
PRACHTIG, GEEN CENT TE WEINIG
PARFUM
DIT IS ONS HELE KAPITAAL
WAT ZAL OOM DONALD OPKIJKEN!
HIJ WEET NIET WAT HIJ RUIKT!
WE GOOIEN ALLES IN DEZE FLES
MMMM! WAT HEERLIJK! DAT RUIKT DUUR!
GOED OPSNUIVEN, OOM DONALD!
ECHT GOUDSBLOEMPARFUM!
OOM DONALD HEEFT NIETS IN DE GATEN
ECHTE PARFUM, WAT 'N MOP!
ZIJN EIGEN UITVINDING! HA, HA!
WE GAAN 'T PER FLES VERKOPEN!
'T GELD GEVEN WE AAN OOM DONALD!
WAT GAAT U MET DIE FLES DOEN, OOM?
DIT IS 'N MOOI CADEAUTJE VOOR KATRIEN!
MAAR DAT IS ZONDE!
PARFUM KATRIEN

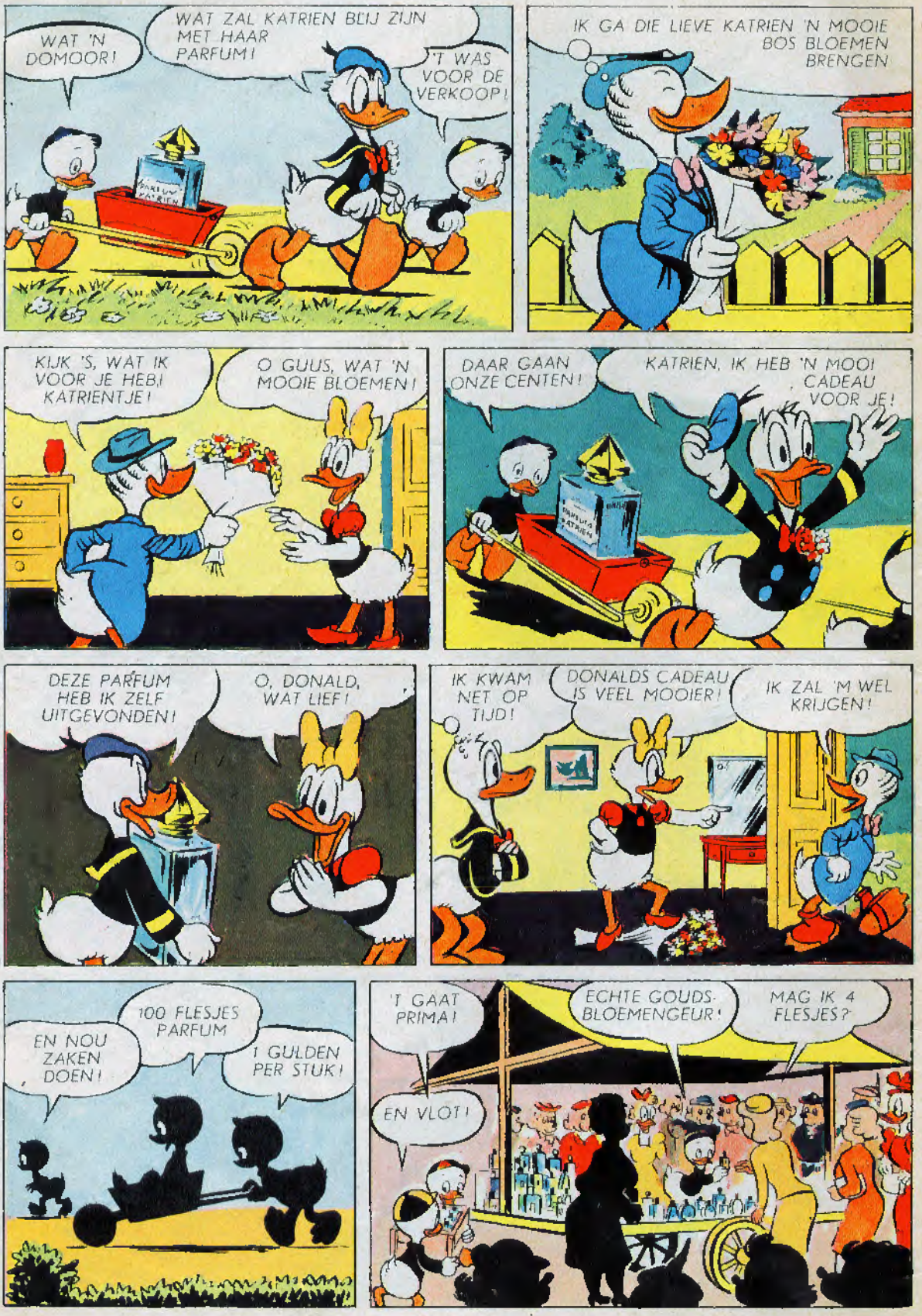
WAT 'N DOMOOR!
WAT ZAL KATRIEN BLIJ ZIJN MET HAAR PARFUM!
'T WAS VOOR DE VERKOOP!
IK GA DIE LIEVE KATRIEN 'N MOOIE BOS BLOEMEN BRENGEN
KIJK 'S, WAT IK VOOR JE HEB, KATRIENTJE!
O GUUS, WAT 'N MOOIE BLOEMEN!
DAAR GAAN ONZE CENTEN!
KATRIEN, IK HEB 'N MOOI CADEAU VOOR JE!
DEZE PARFUM HEB IK ZELF UITGEVONDEN!
O, DONALD, WAT LIEF!
IK KWAM NET OP TIJD!
DONALDS CADEAU IS VEEL MOOIER!
IK ZAL 'M WEL KRIJGEN!
EN NOU ZAKEN DOEN!
100 FLESJES PARFUM
1 GULDEN PER STUK!
'T GAAT PRIMA!
ECHTE GOUDS-BLOEMENGEUR!
MAG IK 4 FLESJES?
EN VLOT!

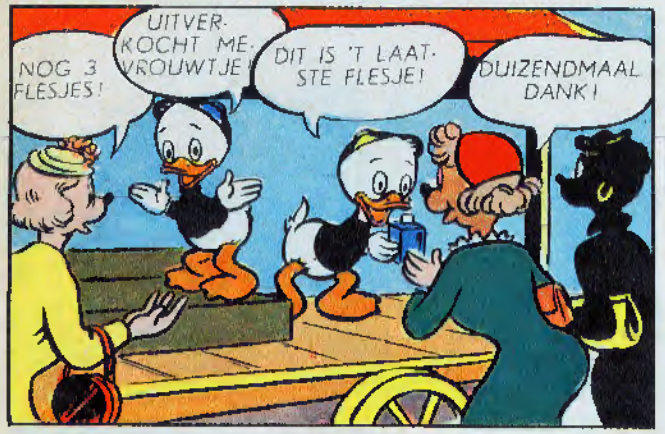
NOG 3 FLESJES!
UITVERKOCHT MEVROUWTJE!
DIT IS 'T LAATSTE FLESJE!
DUIZENDMAAL DANK!

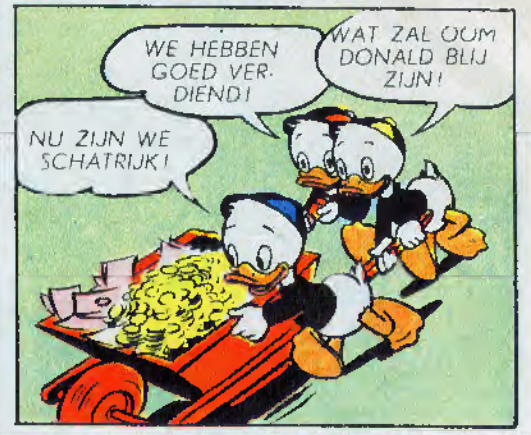
WE HEBBEN GOED VERDIEND!
WAT ZAL OOM DONALD BLIJ ZIJN!
NU ZIJN WE SCHATRIJK!

ALLE PARFUM VERKOCHT? MAAR WE HEBBEN TOCH NOG VEEL MEER?
ER IS GEEN DRUPPEL MEER!
ALLES IS OP!
DE FLES IS LEEG!

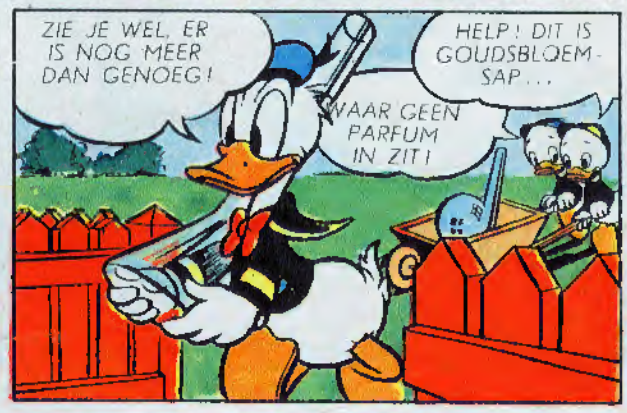
ZIE JE WEL, ER IS NOG MEER DAN GENOEG!
HELP! DIT IS GOUDSBLOEMSAP...
VAAR GEEN PARFUM IN ZIT!

WIJ WILLEN OOK LEKKER RUIKEN!

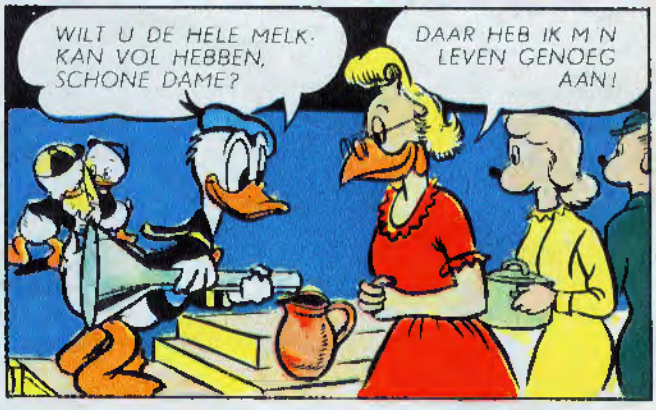
WILT U DE HELE MELKKAN VOL HEBBEN, SCHONE DAME?
DAAR HEB IK M'N LEVEN GENOEG AAN!

GELD TERUG!
BEDROG!
DIT IS NIET EENS PARFUM! 'T RUIKT VIES!

EINDELIJK BEGIN IK ME 'NS WAT RIJKER TE VOELEN! IK HEB AL HEEL WAT VERDIEND!

ZE HEBBEN GEMERKT DAT 'T GEEN ECHTE PARFUM IS!
WE MOETEN OOM DONALD HELPEN!
KATRIEN HEEFT NOG 'N FLES!
WAT ZEG JE? HEEFT DONALD DUS GEEN PARFUM UITGEVONDEN? NOU DAT IS ME OOK WAT MOOIS!
EN 'T GOUDSBLOEMSAP RUIKT OOK HEEL VIES!
IEDEREEN IS WOEDEND OP HEM!
ALS ER MAAR GENOEG IS!
HOE KAN DIE KNAPPE DONALD NOU ZO VRESELIJK DOM ZIJN!
EN ALS WE MAAR OP TIJD KOMEN!
PARFUM KATRIEN
WE ROEPEN DE POLITIE!
WE WILLEN ECHTE PARFUM!
OF ONS GELD TERUG!
WAT 'N BEDRIEGER!
IK WEET VAN NIETS, AGENT!
NOU, GA DAN TOCH MAAR MEE NAAR 'T BUREAU, GEPARFUMEERD MANNETJE!
'N BEKEND LUCHTJE!
DIT RUIKT NOG LEKKERDER!
HOE KOMT DIE FLES VAN JOU NU HIER?
MAG IK OOK 'N BEETJE?
PARFUM KATRIEN
ZIET U, AGENT, IEDEREEN IS WEER TEVREDEN!
NEEM ME NIET KWALIJK, DONALD, ALLES IS OKE!
MMMMM! WAT 'N VERRUKKELIJK LUCHTJE!... WAT IS DIT VOOR 'N PARFUM?
WALT DISNEY
UIT EIGEN TUIN:
GOUDSBLOEMGEUR VOOR AGENTEN

DITJES en DATJES van

ONZE VOORNAMEN

Zoals jullie de vorige week wel gezien hebben, heb ik toen maar 2 namen behandeld. Dat kwam, omdat het een paar namen waren, waar ik erg veel over wist te vertellen. Maar deze week wil ik echt proberen er zoveel mogelijk te verklaren. Mijn adres is: „Donald Duck", Postbus 792, A'dam. Links bovenaan op de enveloppe moet staan: Onze Voornamen.

Feka Nieboer, Winschoten. Feka is een meisjesnaam, die bij het bekende Frederik hoort. Dit is een Germaanse naam en betekent: „vrede-rijke".

Simon Posthuma, Zaandam. Simon is een Hebreeuwse naam en betekent: „verhoring".

Clairy Verlinden, Echt. Clara is een Latijnse naam met een mooie betekenis. Die is namelijk: „de reine", „de zuivere".

Nanko Doorenbos, Den Haag. Nanko is een naam, die in het Noorden van ons land veel voorkomt. Hij is van Germaanse oorsprong en betekent niets meer of minder dan: „moedige strijder".

Gnurtje Kouwenberg, Rotterdam. Deze naam is afkomstig van Godfried. Dat zou je zo niet zeggen, want behalve de eerste letter, lijken deze namen helemaal niet op elkaar. Toch is Gnurtje langs een heel lange weg uit Godfried ontstaan. Hij wordt zowel voor jongens als meisjes gebruikt. De betekenis er van is „vrede in God".

Marginus Pruijs, Wolfheze. Jouw naam is de mannelijke vorm van de Griekse naam Margaretha en betekent: „parel".

Sint v. d. Kooi, Middelstum. Sint is ofwel afgeleid van het Latijnse Sanctus en betekent: „geheiligde", ofwel van het Germaanse Sindolf. De betekenis is dan: „stormachtige", „dappere".

Reina Kroon, Giethoorn. Reina kan van de Latijnse naam Regina afgeleid zijn, en betekent dan „koningin", of van de Germaanse naam Reinharda en betekent dan: „sterke raadgeefster".

EVEN NADENKEN

De juiste antwoorden op deze drie moeilijke vragen staan op één van de andere pagina's van ons blad.

1. Hoe heet de hoofdstad van India? 2. Als een bekend persoon incognito een reis maakt, wat betekent dit dan? 3. Hoe noemt men de zich vertakkende horens van een hert?

ZORG GOED VOOR JE OGEN!

Veel kinderen, vooral jonge meisjes, vinden 't helemaal niet prettig als ze een bril moeten dragen. Toch is dat overdreven, want er zijn tegenwoordig zoveel mooie brilmonturen, dat je er vast en zeker wel één kunt uitkiezen, die je bijzonder flatteert. En kijk dan eens naar de meisjes en jongens, die een bril hard nodig hebben, maar het verlikken om hem op te zetten. Ze zitten in een boek of naar het schoolbord te turen en trekken allerlei lelijke rimpels in hun gezicht bij hun pogingen om te weten te komen, wat er precies te lezen staat. Bovendien zien hun ogen er al gauw mat en moe uit. Wees dus verstandig en draag je bril, als de dokter je er een heeft voorgeschreven. Je ziet dan alles veel gemakkelijker en duidelijker en daardoor voel je je beslist ook gelukkiger. Je ogen moet je als je allerbeste vrienden beschouwen. Ze zijn schatten waard en daarom dien je er ook altijd goed en zorgzaam voor te zijn. Om het even of je nu bril of niet, altijd moet je aan je ogen de grootste aandacht besteden. Wanneer er een vliegje of een stofje in komt, moet je niet heftig gaan wrijven of krabben. Dan dringt het „vreemde voorwerp" juist nog dieper in je oog. Probeer het er liever met een puntje van 'n brandschone, zachte zakdoek heel voorzichtig uit te wippen of laat dit door een van je ouders doen.

Ook is het van het allergrootste belang dat je niet leest, schrijft of handwerkt bij onvoldoende licht, want daarmee zou je je ogen hopeloos verknoeien. Let er op dat, als je schrijft, het licht van links moet komen.

HELP! DE INKTPOT IS OMGEVALLEN!

Hoewel je misschien altijd heel voorzichtig bent, kan het je toch één keer overkomen dat je, bijvoorbeeld bij het maken van je huiswerk, de inktpot omverstoot en de inkt over je kleding of over een tafel- of vloerkleed vloeit. Je doet dan het beste om direct die maatregelen te nemen, die maken dat de schade zo klein mogelijk blijft en alles weer zo goed mogelijk in orde komt. Je begint met direct op de inktplas een dikke laag zout te strooien.

Met een lepel schep je even later het zout weer op. Niet vegen! Daarna weer nieuw zout strooien en weer opscheppen, net zo lang tot het zout niet meer kleurt. Vervolgens de vlek met een in lauwe melk gedrenkte doek voorzichtig betten, dan de plek met een spons met warm water schoonspoelen en ten slotte met een schone doek goed droog wrijven.

Ondanks al deze goede zorgen is het toch best mogelijk, dat de vlek nog niet is verdwenen en 't kleed of kledingstuk naar de stomerij moet. Wees dan toch maar blij, dat je alvast zoveel moeite hebt gedaan om de vlek te verwijderen, want na het chemisch reinigen zal hij er zeker uit zijn, wat niet het geval geweest zou zijn, als je de inkt in de stof had laten dringen en zonder meer had laten drogen.

DE EERSTE LEEUWENTEMMER

Een man uit het oude Carthago (een stad uit de oudheid, in N.-Afrika), Hanno genaamd, schijnt de eerste leeuwentemmer te zijn geweest. Hij richtte zijn dieren af met zijn blote handen. Men joeg hem echter het land uit, omdat men bang was, dat degene, die de koning der dieren bedwingen kon, ook de mensen tot zijn willoze werktuigen zou kunnen maken.

DE

maket, een volw
de baas. In de
Kaerssemaecker
straffmaatregel hij
het ens was.
„Maar wat gebe
Vrey?" vroeg hij
nog ergens op het
„Daar komen w
sinjeur Bruyninc
vragen of u in
scheepsbemannin
Nederlanders bes
„Dat zal wel ga
mijn vroegere be
manieren te zitten,
dertjes gekocht h
verdienen in dez
wel in Spaanse
schommelen zijn.
„Wel.... in afwa
omtrent reder M
Ghulden Lely na
worden, ter besch
de Maze.... Het
zeeroever, hetgeen
drie duizend gul
dle het verovert
„Wát zegt u da

„Wat zeg je me nou?" vroeg de vice-admiraal verbaasd aan de musketier, „kan een grote kerel als jij geen twee jongens binnenbrengen?"

„Dat is te zeggen, admiraal.." verdedigde de man zich, „ik kan ze wel binnenbrengen, maar dan in geplukte toestand om zo te zeggen.. Ze stonden op het hutdek en kregen ruzie... ze liggen te rollebollen, dat het een aard heeft. Jonge-jonge, wat kunnen die sinjeurtjes er op slaan!!"

„Wel alle.... Laat me er 's door!!" Met grote stappen liep Kaerssemaecker naar het hutdek, waar midden in een kring van belangstellend toekijkende matrozen Hein en Pieter elkander bevochten als leeuwen en beren. Waarom de veldslag plaats vond, wisten ze allang niet meer. De vice-admiraal greep hen ieder bij de kraag, rukte hen op de been en schudde hen net zolang, tot hij er zeker van was, dat ze alle strijdlust verloren hadden.

„Als jullie denken dat je zó op een Staats oorlogsschip kunt doen...." builderde hij, „dan zal ik jullie dat anders bijbrengen.... Hier, jij, kleine aap," dat was tegen Pieter, „klim naar de zalings van de fokkestenge en blijf daar, tot je gewaarschuwd wordt.... En jij, grote slungel, naar de stenge zalings van de grote mast, omdat je de oudste bent!! Vooruit, in een minuut zijn jullie boven of ik laat de bootsman een roffel op jullie broeken spelen met een eindje teertouw!!"

Nog nooit waren de jongens zo gauw het want in geënterd! Hoog in de masten zaten ze frisjes uit te waaien en te overdenken, dat een jongen nóg zo veel kon mee-

DE KINDEREN VAN de zeerover

DOOR DICK DREUX

maken, een volwassene bleef hem uiteindelijk de baas. In de kajuit teruggekomen vertelde Kaerssemaecker aan schipper Jacobsz welke strafmaatregel hij had toegepast, waarmede deze het eens was.

„Maar wat gebeurt er nu met stuurman de Vrey?" vroeg hij, zich herinnerend dat die ook nog ergens op het hutdek moest rondlopen.

„Daar komen we zo dadelijk op...." meende sinjeur Bruyninex. „Vóór alles zou ik u willen vragen of u in staat bent in korte tijd een scheepsbemanning bijeen te krijgen, die uit Nederlanders bestaat?"

„Dat zal wel gaan...." peinsde Jacobsz. „Van mijn vroegere bemanning weet ik nog een aantal mannen te zitten, die zich ondertussen kustvaardertjes gekocht hadden, maar daarmee niet veel verdienen in deze arme omgeving. De rest zal wel in Spaanse of Italiaanse havens op te schommelen zijn.... Hoe dat zo, sinjeur?"

„Wel.... in afwachting van wat de heren Staten omtrent reder Meers beslissen, zal het schip de Ghulden Lely naar Rotterdam gebracht moeten worden, ter beschikking van de Admiraliteit van de Maze.... Het is eigenlijk buitgemaakt op een zeerover, hetgeen de niet onaardige som van drie duizend guldens ophrengt.... En degeen, die het veroverd heeft, is u eigenlijk...."

„Wát zegt u daar?" — „Maar natuurlijk, m'n goede man.... Toen wij aankwamen had u Simonsz immers al ingesloten?"

Daar moest Jacobsz even bij gaan zitten. „Meent u, dat.... dat.... dat ik weer gewoon als schipper aanvaard zal worden, en nog prijsgeld krijg bovendien?"

„O welzeker, denkt u ook niet, admiraal?" — „Wel wis en waarachtig...." beaamde deze. „Tenzij...." vervolgde Bruyninex met een twinkeling in de ogen: „Tenzij u het schip liever in plaats van prijsgeld behouden zou.... Om er handelsvaart mee te bedrijven als schipper-eigenaar.. Maar alles hangt natuurlijk wat dat betreft af van de admiraliteit.."

„Heren.. ik.. ik kan zo maar geen antwoord geven.." stotterde Jacobsz volkomen verrast. „Dat hoeft ook niet...." suste Bruyninex. „U hebt de tijd tot aan Rotterdam...."

Het bleek niet moeilijk te zijn om de bandeloze bemanning van de Ghulden Lely af te halen, waarna Jacobsz met zijn inmiddels van hun straf ontdane zoons zich daar inscheepte. Ook Suleika en haar gezellin kregen daar een hut. Matrozen van de „Staende Leeuw" en andere oorlogsschepen hielden voorlopig de dienst op dek en in het want gaande, onder bevel van stuurman de Vrey, wien op verzoek van sinjeur Bruyninex de rang van opperstuurman was verleend. Voor het eerst zagen de jongens hun vader in Nederlandse schipperskledij en ze waren zo mogelijk nog trotser op hem dan tevoren. Vergezeld van de Moorse en Staatse schepen zette de „Ghulden Lely" koers naar Salée, waar bij hun aankomst alle havenforten een salvuut afschoten, waarvan de bergen daverden.

Langs de kaden verdrong zich een luidruchtige menigte, waaruit het gejuich van bekkens, trompetten en schelle fluiten opklonk.

Statig kwam schip na schip ten anker, tientallen kanonnen gaven antwoord op het salvuut. Naast elkander op de kampanje van de Ghulden Lely staande, zagen Suleika, Heln en Pieter, hoe zich 'n prachtig versierde sloep van de kade losmaakte, waar vele groene en rode vlaggen op wapperden. Het was de havenadmiraal, Sarraghat-Bey, die zijn nichtje kwam halen en tegelijkertijd zijn vroegere ranggenoot begroeten. Suleika vloog hem in de armen en omhelsde hem stevig. Nadat Jacobsz hem naar zijn kajuit begeleid had en in korte woorden van haar belevenissen verteide, liet de oude Mnor Pieter roepen die hij beide handen drukte, waarna hij zich een ring met een grote diamant van de vinger trok. „Mijn jongen, ik weet dat goud of edelstenen niet genoeg zijn om iemand te danken, die een leven redde.... Maar behoud deze ring. Er staat een bepaald teken op dat je van veel nut kan zijn, zo je ooit weer op deze kusten komt. Ik dank.... Ik wilde wel dat ik een zoon had als jij...."

Pieter boog zwijgend, stak de ring, die hem veel te groot was, aan zijn duim en trok een tamelijk opsteppig gezicht. Zijn vader zag dat en greep hem bij het oor: „Ziezo mannetje, en om je nou te leren, dat een zeeman nooit teveel verbeelding mag hebben, ga je onmiddellijk touwpluizen tot de Vice-admiraal ons laat roepen...." En zo zat Pieter even later oude trossen uiteen te trekken en zuchtend te overdenken, dat je er niet veel mee opschoot, al was je eigen vader dan ook je schipper.

Bij Kaerssemaecker aan boord werd het een plechtige, stijve boel. De vrede tussen Salée en de Staten werd opnieuw plechtig bezegeld. Simonsz werd overgegeven en van boord gebracht. Sarraghat-Bey veroordeelde hem om in de de steengroeven te werken, waarbij zijn loon verdeeld zou worden onder de weduwen der door hem vermoorde matrozen. Pas als dat afgelopen was, als ieder der vrouwen tweehonderd Piasters ontvangen had, zou hij naar Nederland mogen terugkeren. Aangezien er zestig weduwen waren, en hij maar één Piaster per week kreeg, zou dat wel even duren berekende Heln, die evenals Pieter aanwezig was.

Suleika fluisterde tamelijk lang met haar oom, die haar tenslotte zuchten toestemming gaf om haar wens aan de vice-admiraal kenbaar te maken. Ze wilde liever mee naar Nederland, waar ze niet de hele dag in een vrouwenverblijf hoefde te zitten, maar vriendinnetjes van haar eigen leeftijd kon vinden, nu ze rijk genoeg was om niet langer voor zigeunerin uitgescholden te worden. Natuurlijk wilde ze naar

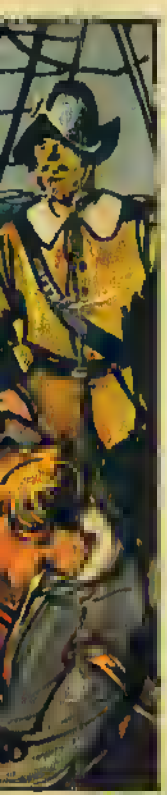

DE KINDEREN VAN DE ZEEROVER

Enkhuizen terug en als het kon bij de vrouw van opperstuurman de Vrey in huis. Al deze dingen namen niet veel tijd in beslag en men meende al te kunnen overgaan tot het drinken van een glas erewijn, toen Sarraghat-Bey een van zijn officieren een wenk gaf, die daarop twee negerbedienden liet binnenkomen, die een zware kist, een soort geldkoffer tussen zich in droegen. Ze zetten het ding neer en openden de deksel. De inhoud bleek bedekt met een rode doek, waarop Arabische letterteekens stonden. Sarraghat-Bey richtte zich tot Jacobsz. „Nog éénmaal noem ik u de naam waaronder u ons zo trouw gediend hebt, u Mambras-Reys,...! Veel hebt u ons geleerd en nimmer werd door u iemand van ons bedrogen.... Dapper in de strijd was u. Het doet ons leed u te verliezen, maar wij begrijpen, dat ieder naar het eigen volk blijft terugverlangen. Hier is een geschenk, dat een klein deel moet uitdrukken van de vriendschap, die we voor u voelen. Neem het aan en vergeet ons nooit, Mambras-Reys!!" Hij trok het doek weg en duidde op de inhoud. Geen der Nederlanders kon een kreet van bewonderende verbazing onderdrukken. De kist bleek tot aan de rand gevuld te zijn met goudstukken, waartussen diamanten en parelen flonkerden!!

Zo was het afscheid van schipper Jacobsz, die, als zoveel echte Nederlanders vóór en na hem gedaan hebben, eerlijk zijn plicht vervulde als hij eenmaal zijn diensten had aangeboden.

De reis naar huis werd na een week van feestvieren aangevangen. Hein en Pieter waren er blij om, ze verlangden ernaar de vertrouwde Zuydertoren weer te zien opsteken boven hun eigen Enkhuizen....

„Zouden ze dat zogenaamde Peperhuys al klaar hebben, waar ze net aan begonnen te bouwen toen we weggingen?" vroeg Hein zijn broer, toen ze samen bij de bezaansmast stonden.

„Weet ik véél!!" meende die. „Zeg, Hein.... nou hebben wij zo het een en ander te vertellen, hè, als we bij de jongens van de Buyshaven staan!"

„Jij denkt maar altijd aan opscheppen," minachtte Hein, maar bij zichzelf overlegde hij al waarover hij dan het eerst beginnen zou....

Schipper Jacobsz werd inderdaad eigenaar van de Ghulden Lely, nadat Meers wegens het aanstichten van zeeroverij uit het land verbannen was. Mientje kwam bij vrouw de Vrey in huis, en werd nu „prinsesje" genoemd inplaats van zigeunerin. Hein en Pieter bleven evenals hun vriend de Vrey bij vader aan boord, het zeeleven had hen te pakken en zou hen nooit meer loslaten. De eerste keer dat hun schip in de Nieuwe Haven ankerde, begon het carillon in de Zuytpoort te spelen. De zon scheen over de rode pannendaken en nieuwe huismuren van hun stad, overal was hetzelfde drukke jachten en jagen van vroeger. Aan de verschansing staande, keken de beide jongens het aan.

„Het kan daarginds nóg zo mooi zijn...." meende Pieter, „maar er gaat niks boven Enkhuizen!" Hein knikte zwijgend.

De Ghulden Lely was thuis!....

EINDE

Sneeuwwitje

EN DE ZEVEN DWERGEN

SNEEUWWITJE en de zeven dwergen zitten al in de tas van de bezorger, die jou iedere week je „Donald Duck" brengt. 't Is weer een pracht-album geworden, mooier dan ooit! Let op, dat jouw album van Sneeuwwitje niet in zijn tas blijft zitten, want het is voor jou bestemd, jij hebt er recht op, omdat jij een vriendje bent van „Donald Duck". Trek dus de bezorger aan zijn jas, zodra je hem ziet en vergeet niet hem 30 cent te geven voor de kosten van administratie en bezorging.

Het Sneeuwwitje-album is kleuriger dan ooit. In ieder album vind je al zes prachtige grote kleurenplaten. Hoe je de kleine plaatjes krijgt, lees je straks in „Donald Duck".

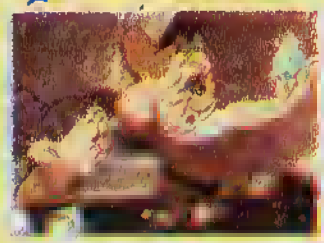

WALT DISNEY'S
PLUTO
BELLO

Bitjes en Batjes van Donald Duck

DE GROTE VERZOENING

Zoals ik vorige week al vertelde, zal de K.N.V.B. in zak en as. Het bestuur wist met de groeiende moeilijkheden geen raad meer. Op zekere dag gaf dit bestuur 'n groot deel van zijn zorgen over aan een commissie. Omdat deze haar werk heel snel moest doen, noemde men haar de „Urgentiecommissie".
Hierin hadden enkele heren zitting, die de loesland nuchter onder ogen durfden zien. Zij wisten immers al, dat de beste spelers waren weggelopen. Zij wisten, dat die speelden in een Bond, die internationaal niet erkend kon worden. Zij wisten dus ook, dat deze spelers nooit opgesteld konden worden in het Nederlands elftal. De conclusie was gauw gemaakt: „Wij moeten deze spelers terug hebben in de K.N.V.B."
Toen het hoofdbestuur van de amateuristische bond besloten had zijn eerste klasse spelers in de toekomst óók een kleine vergoeding te geven, lag de oplossing voor de hand: praten met de „legenslanders". Mijnheer Joosten uit Gelcen, de leider van de beroepsbond, had hier helemaal geen bezwaar tegen. Het was hem gelijk onder welke vlag de beste spelers uitkwamen. Als er maar beter voetbal kwam, dan had hij zijn doel bereikt. Als diezelfde spelers bovendien in K.N.V.B.-verband konden spelen, kreeg hij straks ook weer een Nederlands elftal, dat een wedstrijd kon winnen, dus gingen de heren van de „Urgentiecommissie" en de voornaamste leden van de beroepsbond aan de ronde tafel zitten. En de oplossing kwam. In het najaar van 1954 reikten Ir Hopster, de voorzitter van de K.N.V.B. en mijnheer Joosten elkaar de hand. De competities werden stopgezet en op 28 November werd een begin gemaakt met een nieuwe competitie, waaraan ook de beroepsclubs konden deelnemen.
Het publiek stroomde weer naar de velden, die het een half jaar geleden de rug had toegekeerd. Er was beter voetbal te zien, omdat de spelers door harde training niet voor buitenlanders behoefden onder te doen. De beroemde club Austria uit Wenen was de eerste, die de kracht van het nieuwe Oranje-team leerde kennen. Zij werd kansloos met 4—0 geklopt door 'n ploeg, die uitstekend voetbal liet zien. Natuurlijk was de lijd om „hoera" te roepen nog niet gekomen. Maar het betere spelpeil en de mogelijkheid dit nog hoger op te voeren, zijn aanwezig. Dat is de grote winst, die de „voetbal-oorlog" heeft opgeleverd.

ANTWOORDEN OP EVEN NADENKEN

1. New Delhi. 2. Dat hij of zij als „een onbekende" wenst te reizen. 3. Gewei.

DE RAADSELKIST

1. ZIGZAG-PUZZLE

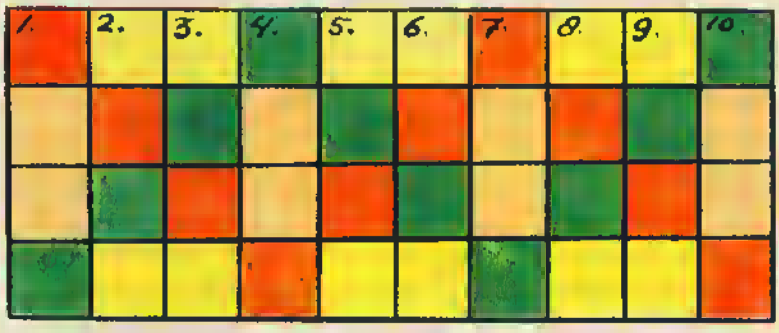

Van boven naar beneden: 1. opslagplaats, 2. maal, 3. vruchl, 4. kasteel, 5. hemellichaam, 6. winlervoerling, 7. gelooide huid, 8. ongelemd, 9. nog niet, 10. Koning in het Engels. Heb je de goede woorden ingevuld, dan lees je in de 1nde hokjes v.l.n.r. een ander woord voor „verhaal" en in de groene hokjes v.l.n.r. 'n ander woord voor „voortreffelijk".

2. CIJFERRAADSEL

9 - 5 - 1 daar slaap je in; 11 - 14 - 10 - 15 zit onder je schoen; 13 - 6 - 8 - 3 - 12 - 7 heeft een molen er vier van; 2 - 4 - 16 getal onder de twaalf. Als je elk getal door een letter hebt vervangen, schrijf je de letters in de volgorde van 1 t/m 16 achter elkaar op. Je ontmoet dan iemand, die je vast en zeker goed kent.

3. KLINKERS ZOEKEN

Hier staan de namen van vijf plaatsen in Nederland. De klinkers in deze woorden hebben wij echter door puntjes vervangen. Weet je nu toch welke plaatsen we bedoelen?
1. H . . rl . n; 2. T . rn . . z . n; 3. . bc . . d .; 4. Sl . v . r . n; 5. . lm . l .

WIST JE DIT AL?

OVER OUD WORDEN GESPROKEN

Men zegt dat olifanten over het algemeen een zeer hoge leeftijd kunnen bereiken, vaak zelfs boven de 100 jaar, maar een echte olifantenkenner heeft onlangs verklaard dat de hoogste leeftijd van 'n olifant ongeveer 70 jaar is.

De landschildpadden op de Galapagos-eilanden bereiken echter wel een dubbele mensenleeftijd. Biologen, die deze dieren bestudeerd hebben, melden dat een leeftijd tussen de 150 en 200 jaar voor deze schildpadden heus geen zeldzaamheid is!

De zee-anemoon heeft een lang leven, want een Engelse bioloog heeft er één in zijn laboratorium gehad, die 66 jaar is geworden.

OPLOSSINGEN VAN DE RAADSELKIST No. 12

1. Krulswoordpuzzle. 1-2 Karel, 1-5 kring, 5-6 grasmaand, 6-10 deken, 2-9 landmeter, 9-10 raden, 3-7 miauw, 3-4 Manus, 7-8 water, 4-8 snaar.
2. Rebus. Een uur van onbedachtzaamheid kan maken dat men jaren schreit.
3. Woorden koppelen. Klapstoel, bontmuts, rookworst, molregen, fruitschaal, ringdijk, vloerkleed, lamboer.

OPLETTEN ALLEMAAL!

De winnaars van de prijsvraag in nummer 7 zijn:
Eerste prijs, een fotolocstel: Dries Kramer, **Amsterdam.**
Tweede prijs, een vulpen: Hennie de Vegt, **Groningen.**
Derde tot en met tiende prijs, een vulpotlood:
H. van Dijk, **Kampen;**
Dickie Kers, **Borne;**
J. Cijsouw, **Weslkapelle;**
Jan Hartman, **Driebergen;**
Betsy Groenen, **Zevenaar;**
M. Muusse, **Oud Beyerland;**
J. v. d. Kerkhof, **Heeze;**
Frans Suilen, **Swalmen.**

De oplossing van de wekelijkse prijsvraag in nummer 11 luidt: **AMSTERDAM.**

WALT DISNEY'S

DONALD DUCK op REUZENAVONTUUR

In het Geluksdal wonen Donald, Mickey en Goofy. In een kasteel vlak in de buurt staat een gouden harpje te zingen. Op zekere dag wordt het harpje gestolen. Daardoor verdorren de planten en het koren in Geluksdal. Alle bewoners van het dal lijden honger. Mickey ruilt zijn koe voor toverbonen, die hij onder de vloer laat vatten. 's Nachts groeit er een hele grote bonestaak uit op, die het hutje van de drie vrienden meeneemt boven de wolken, tot vlak bij een groot kasteel. Als ze daar binnenkomen, vinden zij het harpje, dat hun vertelt, dat het kasteel bewoond wordt door een wrede reus. De reus sluit de drie makkers bij het harpje in een kist, maar Mickey weet te ontsnappen en haalt de sleutel uit de zak van de reus.

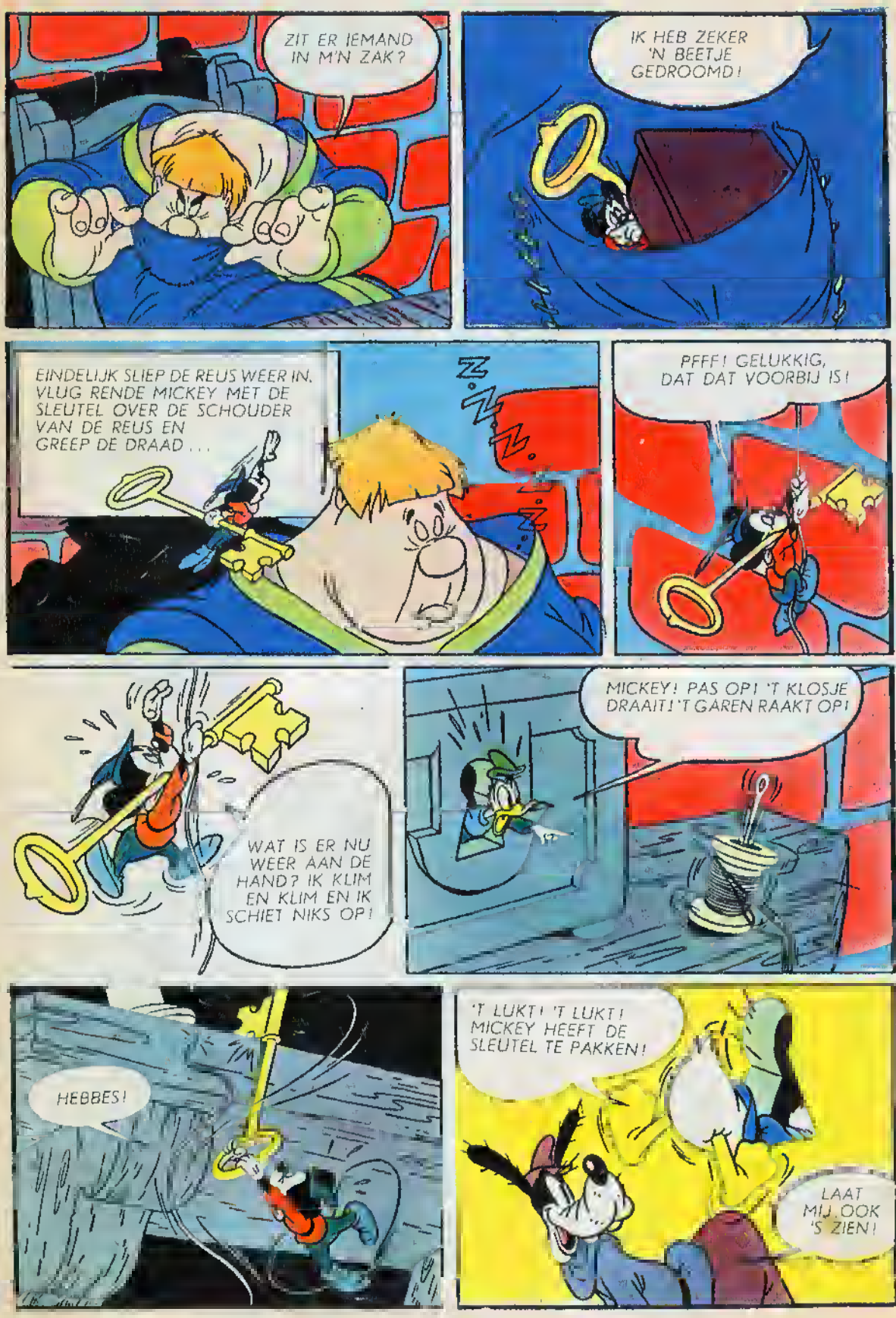
ZIT ER IEMAND IN M'N ZAK?
IK HEB ZEKER 'N BEETJE GEDROOMD!
EINDELIJK SLIEP DE REUS WEER IN. VLUG RENDE MICKEY MET DE SLEUTEL OVER DE SCHOUDER VAN DE REUS EN GREEP DE DRAAD . . .
PFFF! GELUKKIG, DAT DAT VOORBIJ IS!
WAT IS ER NU WEER AAN DE HAND? IK KLIM EN KLIM EN IK SCHIET NIKS OP!
MICKEY! PAS OP! 'T KLOSJE DRAAIT! 'T GAREN RAAKT OP!
HEBBES!
'T LUKT! 'T LUKT! MICKEY HEEFT DE SLEUTEL TE PAKKEN!
LAAT MIJ OOK 'S ZIEN!

O, MICKEY, VLUG, DOE OPEN!
BOEM!
MET VEEL MOEITE EN VEEL GESTEUN KON MICKEY DE ENORME SLEUTEL IN HET SLOT RONDDRAAIEN!
WE ZIJN WEER VRIJ!
ACH, HEERLIJKE VRIJHEID, WAT HEB IK JE LANG MOETEN MISSEN!
HALF UUR!
WEES STIL, PRAATJESMAKERS EN HELP 'T HARPJE! WE ZIJN ER NOG NIET,
DE REUS SLIEP NOG STEEDS. HEEL VLUG EN ZACHT SLOOP 'T GROEP-JE NAAR DE DEUR. . .
WAT GA JE DOEN, MICKEY? BLIJF NOU HIER, WANT WE ZIJN NOG IN GEVAAR!
JA, BLIJF NOU HIER!
GAAN JULLIE MAAR VAST. IK MOET HIER NOG EVEN WAT DOEN!

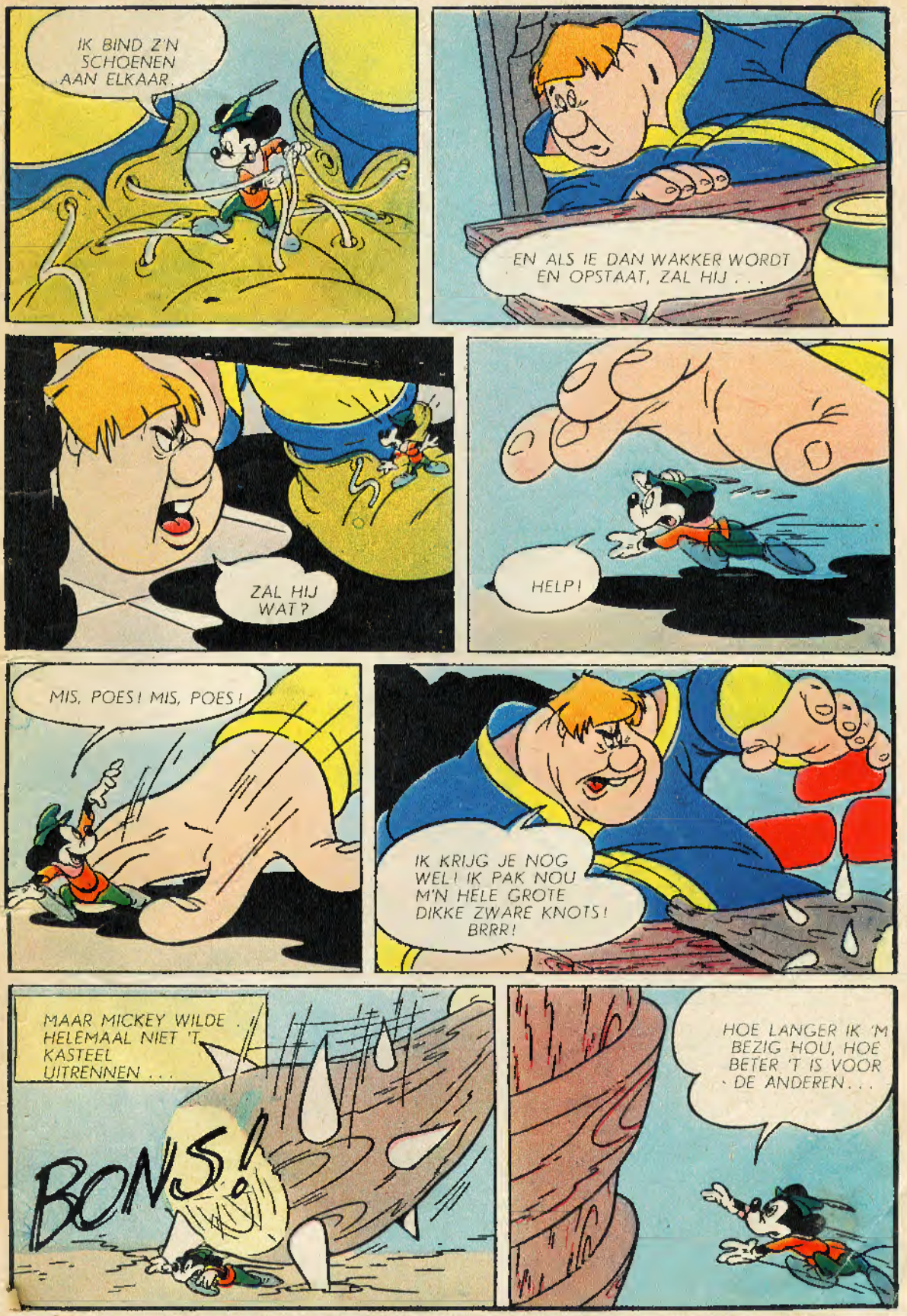
IK BIND Z'N SCHOENEN AAN ELKAAR . .
EN ALS IE DAN WAKKER WORDT EN OPSTAAT, ZAL HIJ . . .
ZAL HIJ WAT?
HELP!
MIS, POES! MIS, POES!
IK KRIJG JE NOG WEL! IK PAK NOU M'N HELE GROTE DIKKE ZWARE KNOTS! BRRR!
MAAR MICKEY WILDE . . HELEMAAL NIET 'T KASTEEL UITRENNEN . . .
BONS!
HOE LANGER IK 'M BEZIG HOU, HOE BETER 'T IS VOOR DE ANDEREN . . .

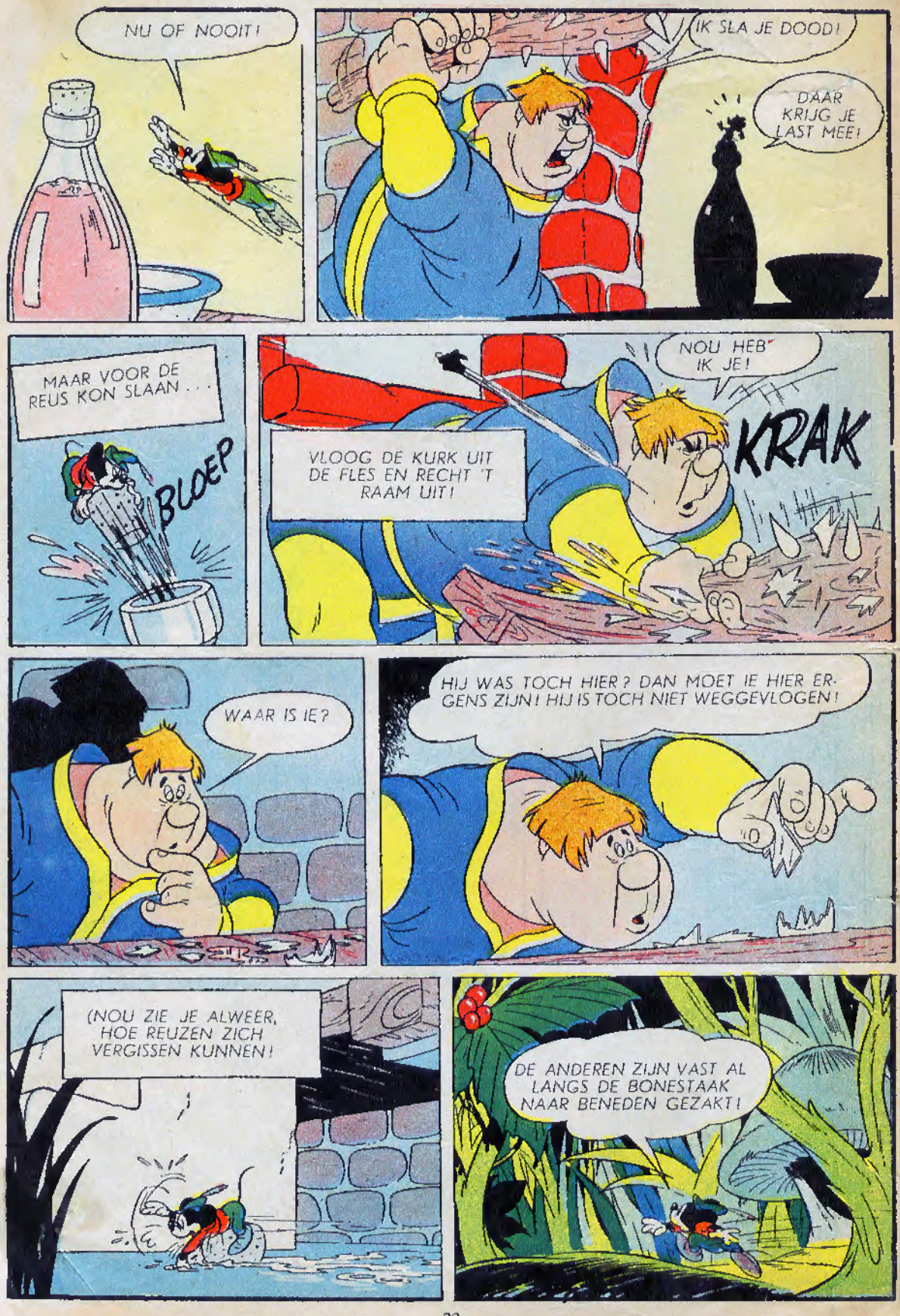
NU OF NOOIT!
IK SLA JE DOOD!
DAAR KRIJG JE LAST MEE!
MAAR VOOR DE REUS KON SLAAN . . .
BLOEP
NOU HEB IK JE!
KRAK
VLOOG DE KURK UIT DE FLES EN RECHT 'T RAAM UIT!
WAAR IS IE?
HIJ WAS TOCH HIER? DAN MOET IE HIER ERGENS ZIJN! HIJ IS TOCH NIET WEGGEVLOGEN!
(NOU ZIE JE ALWEER, HOE REUZEN ZICH VERGISSEN KUNNEN!
DE ANDEREN ZIJN VAST AL LANGS DE BONESTAAK NAAR BENEDEN GEZAKT!

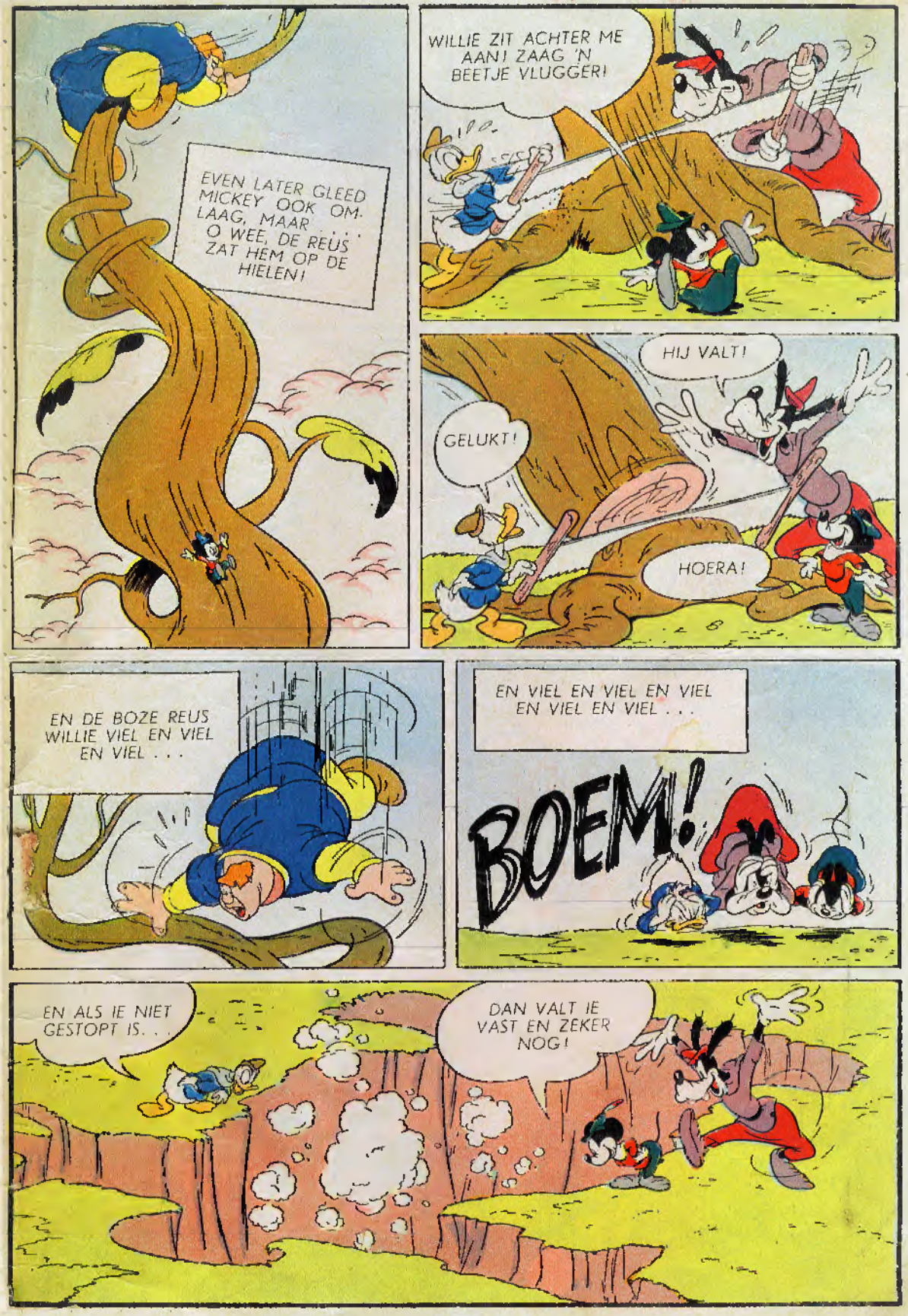
EVEN LATER GLEED MICKEY OOK OM. LAAG, MAAR . . . O WEE, DE REUS ZAT HEM OP DE HIELEN!
WILLIE ZIT ACHTER ME AAN! ZAAG 'N BEETJE VLUGGER!
HIJ VALT!
GELUKT!
HOERA!
EN DE BOZE REUS WILLIE VIEL EN VIEL EN VIEL . . .
EN VIEL EN VIEL EN VIEL EN VIEL EN VIEL . . .
BOEM!
EN ALS IE NIET GESTOPT IS. . .
DAN VALT IE VAST EN ZEKER NOG!

EN ZO GEBEURDE HET, DAT 'T HARPJE HAAR ZOETE STEM WEER OVER HET GELUKSDAL LIET KLINKEN EN ALLES BETOVERDE . . .
. . . EN IEDEREEN VOELDE ZICH WEER BLIJ EN TEVREDEN . . .
HA, HI, HO! IK HAAL 'T PAARD Z'N STRO!
AU!
KUN JE NIET UIT JE OGEN KIJKEN, GROTE DOMOOR?!
VERGIS JE JE NIET, DONALD? WEET JE NIET WAAR JE BENT?
HM! GRRR!
HIER IN GELUKSDAL WORDT TOCH NIET GESCHOLDEN EN GESCHREEUWD!
HOOR JE NIET DE ZOETE STEM VAN ONS TOVERHARPJE?
NEE, DIE HOOR IK NIET! IK WIST WEL, DAT GOOFY ME WEER ZOU PRIKKEN EN DAAROM HEB IK WATTEN IN M'N OREN GESTOPT!
DE KOE IS TERUG! VERSE BOTER EN MELK TE KOOP

EINDE